

ste økonomiske afkast – har råd til og lyst til at stille tålmodig kapital til rådighed. Børsinvestorer er overhovedet ikke tålmodige, og det er jo et af problemerne i dansk erhvervsliv, at hvis direktionen ikke fremviser sorte tal for hvert kvartal, rykker direktøren ud.

Derfor er der brug for nogle tålmodige investorer, som kan bidrage med lidt investeringer, der måske først giver afkast på længere sigt, og derfor er vi meget positive over for den idé, der ligger i forslaget her. Så må vi se på, om vi kan blive enige i udformningen.

#### **Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

Jeg føler trang til lige at supplere med et par bemærkninger, også fordi jeg gerne vil bekræfte hr. Aage Frandsens udlægning af mit indlæg fra talerstolen.

Først vil jeg lige sige om ordene »højest mulige forrentning«, at jeg erkender, at når man ser dem og læser dem og hører dem, lyder de meget ensidige. Derfor kan det også virke lidt stødende, når man tænker på, at der er omkring 1.000 mia. kr. i de store tanke, og at man kun går efter én eneste ting, nemlig det højest mulige afkast. Det er jeg fuldstændig på det rene med, og derfor mener jeg i virkeligheden også, at det er en opgave i sig selv at prøve at belyse, hvordan de forskellige pensionsinstitutter lever op til det, der står i loven, og se på variationen af muligheder.

Der er nemlig også det, som hr. Ole M. Nielsen efterlyste, i disse pensionsfonde: meget tålmodig kapital, netop fordi der er tale om så langsigtede investeringer. Så billedet er langt, langt mere varieret og bredt i praksis, end man skulle tro ud fra de tre ord. I virkeligheden er de ord jo møntet på ledelsen i pensionskasserne og livsforsikringselskaberne. De skal holdes fast på, at det, de gør, er fornuftigt, og at de kan levere varen i form af udbetaling af pensioner i den størrelsesorden, de har forpligtet sig til, dengang de tog imod opsparingen. Men jeg vil gerne bidrage til at prøve at få belyst bredere, end det muligvis er lykkedes indtil nu, hvad der i praksis gemmer sig bag de tre ord »højest mulig forrentning«.

Dernæst til spørgsmålet om større åbenhed og gennemsigtighed. Der skal overhovedet ikke herske tvivl om, at på alle de områder, hvor det er muligt, når det gælder den finansielle sektor og pensionsopsparingsdelen, mener regeringen, at meget stor åbenhed og gennemsigtighed er nødvendig af mange forskellige grunde, ikke

mindst af hensyn til den demokratiske kontrol med, hvad der foregår i de pågældende selskaber. Det er meget komplicerede produkter, der leveres, og det gør det derfor endnu mere nødvendigt med gennemsigtighed og åbenhed.

Jeg plejer at sige i finansielle kredse, at den politiske interesse på dette område er meget, meget stor, og enten går sektoren derefter selv hen ad vejen, eller også kommer der et stigende politisk pres for at hjælpe på vej. Blot dette for at der ikke skal herske nogen tvivl om, at de fleste af intentionerne i SF's forslag i virkeligheden deles af regeringen.

#### **Aage Frandsen (SF):**

Jeg vil godt endnu en gang takke økonomiministeren for disse bemærkninger både med hensyn til åbenhed og udøvelse af åbenhed og så også med hensyn til at få præciseret et mere tidssvarende udtryk for højest mulig forrentning.

Det kan godt være, at jeg ser lidt for firkantet på det eller lige så firkantet, som det er skrevet, og måske også mistænker, at nogle tog ordene lidt for bogstaveligt. Men under alle omstændigheder synes jeg, det var rart, hvis man fik skrevet mere præcist ind, hvad der ligger i det i dag, for det er ikke det samme, som der lå i det for 20 år siden. Det er jo ikke en ny betegnelse; den har eksisteret altid, og da betød den noget andet.

I den forbindelse vil jeg godt sige til hr. Ole Hækkerup, at i bemærkningerne forklarer vi de her ting ved at sige »rimelig«. Men i selve teksten – og det er jo lovteksten, det går efter – står der, at »pensionsordningerne skal forvalte deres midler således, at de inden for rammerne af en social, økonomisk og økologisk bæredygtig udvikling bliver til størst mulige gavn for pensionsordningen.«

Altså det går ud på, at det er en bredere betegnelse, og at ordet rimelig er nede i bemærkningerne. Det er sådan lige som for at forklare, at det ikke er vores mening, at man bare skal sådan solde pengene op – det er der nok ingen der kunne mistænke os for, men alligevel, det er det, vi har skrevet – men selve lovteksten, det er den, der gælder, og dér siges: social, økologisk og økonomisk bæredygtighed. Det vil sige, at der også ligger en forretning af økonomisk art i det.

Så vil jeg godt sige til hr. Ole M. Nielsen, at det jo selvfølgelig var unfair, når han rent faktisk var positiv over for vores forslag, at jeg